

Вісник Національної асоціації
сільськогосподарських дорадчих служб України

QUO VADIS?

Стратегія розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року

Наш Вісник – це інформація з питань розвитку сільської місцевості та сільського господарства. Щоб отримувати його, надішліть нам електронну адресу. Ми хочемо зробити наш Вісник цікавим, актуальним, корисним, тому завжди чекаємо Ваші статті, повідомлення, рекомендації. Передрук матеріалів за умови посилання вітається.

Контакти:

вул. Героїв Оборони, 10, офіс 10, м. Київ, 03680, Україна

doradaukraine@gmail.com

www.dorada.org.ua

USAID
ВІД АМЕРИКАНСЬКОГО НАРОДУ

Проект АгроІнвест

Цей Вісник створено в рамках Проекту «Зміцнення спроможності Національної асоціації сільськогосподарських дорадчих служб України до аналізу економічної політики та відстоювання інтересів своїх членів, а також клієнтів – дрібних та середніх виробників сільськогосподарської продукції», який фінансується Проектом Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) «АгроІнвест». Здійснення зазначеного проекту стало можливим завдяки підтримці американського народу, наданій через USAID. Зміст матеріалів Вісника необов'язково відображає точку зору USAID, Проекту «АгроІнвест» або уряду США.

Зміст

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Стратегія розвитку аграрного сектору економіки *(на період до 2020 року)*

ДІЯЛЬНІСТЬ НАСДСУ

- Грузін Тетяна. Полтавщина: водні ресурси та їх використання.
- Розподіл обов'язків між віце-президентами НАСДСУ
- Засідання Комісії з питань розвитку сільських територій

Зустріч у ТППУ

ПОРАДИ ДЛЯ ВЛАДИ

- Рекомендації НАСДСУ для місцевих органів влади щодо покращання місцевої політики в частині сільськогосподарської дорадчої діяльності
- Концепція формування державної системи сільськогосподарського дорадництва
- План заходів щодо реалізації Концепції формування державної системи сільськогосподарського дорадництва на період до 2015 року

АНОНСИ ПОДІЙ

- Громадська рада при МІНІСТЕРСТВІ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
- Відкриття проекту розвитку малого та середнього агробізнесу

ЗА ДОСВІДОМ ЗА КОРДОН

- Програма імені Гамфрі

ПРОЕКТИ ПРАВОВИХ АКТІВ

- Яйця в законі
- У чергу за героїзмом
- Обіцяного тепер 5 років чекатимуть
- І знову про соняшник

МАРКЕТИНГОВІ ПОРАДИ

- Ціни на ринку живої худоби «Чародій»

ТЕХНОЛОГІЧНІ ПОРАДИ

- Амброзія: як врятувати поля і... бюджетні кошти

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ ДОРАДНИЦТВО У СВІТІ

- Дорадчі служби Канади: різні форми – одна мета

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Проект

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА
ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ**
Стратегія розвитку аграрного сектору економіки
(на період до 2020 року)

Загальні положення

Аграрний сектор України з його базовою складовою, сільським господарством, є системоутворюючим в національній економіці, формує засади збереження суверенності держави – продовольчу та у визначених межах економічну, екологічну та енергетичну безпеку, забезпечує розвиток технологічно пов'язаних галузей національної економіки та формує соціально-економічні основи розвитку сільських територій.

Окрім стабільного забезпечення населення країни якісним, безпечним, доступним продовольством, аграрний сектор України безперечно спроможний на вагомий внесок у вирішення світової проблеми голоду.

Подальше входження до світового економічного простору, посилення процесів глобалізації, лібералізації торгівлі вимагають адаптації до нових та постійно змінних умов, а відповідно – подальшого удосконалення аграрної політики.

Український аграрний сектор з потенціалом виробництва, що значно перевищує потреби внутрішнього ринку, є ланкою, що з одного боку може стати локомотивом розвитку національної економіки та її ефективної інтеграції в світовий економічний простір, а з іншого – зростання доходів, задіяного в аграрній економіці сільського населення, що складає понад третину всього населення країни, дати мультиплікативний ефект у розвитку інших галузей національної економіки.

Стратегія розвитку аграрного сектору України (далі – Стратегія) спрямована на формування ефективного соціально спрямованого сектору економіки держави, здатного задовольнити потреби внутрішнього ринку та забезпечити провідні позиції на світовому ринку сільськогосподарської продукції та продовольства на основі закріплення його багатоманітності, що на даному етапі розвитку вимагає пріоритету формування різних категорій господарств (селоутворюючих господарств), власники яких проживають у сільській місцевості, поєднують право на землю із працею на ній, а також – власні економічні інтереси із соціальною відповідальністю перед громадою.

Стратегія визначає мету, стратегічні цілі, принципи розвитку аграрного сектору, орієнтири й пріоритетні напрями та розроблена у відповідності з Конституцією України та з урахуванням положень законів України «Про державну підтримку сільського господарства України», «Про основні засади державної аграрної політики України на період до 2015 року» та інших законодавчих та нормативно-правових актів, відповідно до яких здійснюється діяльність в аграрному секторі.

Ключові проблеми розвитку аграрного сектору економіки України:

нерівномірність розвитку різних форм господарювання (укладів) при послабленні позицій середньорозмірного виробника внаслідок створення для різних за розмірами та соціальним навантаженням економічних суб'єктів формально однакових, але не рівних умов господарювання;

недостатність нормативно-правових засад та відсутність мотивації до кооперації та укрупнення дрібних сільськогосподарських виробників в рамках сільських громад, низька товарність виробництва продукції, ослаблення економічного підґрунтя розвитку села;

нестабільні конкурентні позиції вітчизняної сільськогосподарської продукції та продовольства на зовнішньому ринках через не завершення процесів адаптації до європейських вимог щодо якості та безпечності сільськогосподарської сировини та харчових продуктів;

низькі темпи техніко-технологічного оновлення виробництва;

ризики збільшення виробничих витрат через збільшення зношеності техніки, переважання застарілих технологій, зростання вартості невідновлювальних природних ресурсів;

значні втрати продукції через недосконалість інфраструктури аграрного ринку, зокрема нерозвиненість сільськогосподарської кооперації та логістики зберігання;

відсутність мотивації виробників до дотримання агроекологічних вимог виробництва;

АКТУАЛЬНА ТЕМА

відсутність мотивації виробників до дотримання агроекологічних вимог виробництва;
 обмежена ємність внутрішнього ринку сільськогосподарської продукції та продовольства, обумовлена низькою платоспроможністю населення;
 складність у виробленні консолідованої позиції сільськогосподарських товаровиробників у захисті своїх інтересів через відсутність інституційних умов формування дієвих галузевих, агропродуктових об'єднань;
 непоінформованість значної частини сільськогосподарських виробників про кон'юнктуру ринків та умови ведення бізнесу в галузі;
 нестабільність у сфері земельних відносин;
 недостатня ефективність самоорганізації та саморегулювання ринку сільськогосподарської продукції та продовольства.

Мета та стратегічні цілі

Мета Стратегії – створення організаційно-економічних умов для ефективного розвитку аграрного сектору на основі єдності економічних, соціальних та екологічних інтересів суспільства для стабільного забезпечення населення країни якісним, безпечним, доступним продовольством та промисловістю сільськогосподарською сировиною.

Стратегічні цілі розвитку аграрного сектору:

гарантування продовольчої безпеки держави;
 забезпечення прогнозованості розвитку та довгострокової стійкості аграрного сектору на основі його багатокладності;
 сприяння розвитку сільських поселень та формування середнього класу на селі через забезпечення зайнятості сільського населення та підвищення їх доходів;
 підвищення інвестиційної привабливості та фінансової безпеки сільськогосподарських підприємств й аграрної галузі в цілому;
 підвищення конкурентно-спроможності продукції, ефективності галузей, стабільність ринків;
 розширення участі України у забезпеченні світового ринку продукцією сільського господарства та продовольства;
 раціональне використання сільськогосподарських земель та зменшення техногенного навантаження аграрного сектору на довкілля.

Принципи розвитку аграрного сектору

1. У сфері організації аграрного виробництва:

1.1. Багатокладність при пріоритетності формування селоутворюючих господарств;

До селоутворюючих відносяться наступні форми господарювання:

сімейні господарства (ферми), які базуються переважно на власній праці, ведуть товарне виробництво, орієнтовані на збільшення загального доходу господарства (сім'ї), а тому більше мотивовані до виробництва працемісткої сільськогосподарської продукції;

сільськогосподарські підприємства різних форм реєстрації, включаючи фермерські господарства, які зареєстровані за місцем здійснення господарської діяльності, їх власники проживають в громаді, базуються на переважно найманій праці односельчан, орієнтовані на прибутковість (рівень рентабельності);

1.2. Збалансованість розвитку за економічними, соціальними та екологічними критеріями;

1.3. Формування ефективного виробника та відповідального власника землі, зацікавлених у довгостроковому і сталому господарюванні.

2. У сфері формування та здійснення аграрної політики:

пріоритетність аграрного сектору у загальнодержавній економічній політиці;
 забезпечення національної продовольчої незалежності в умовах глобалізації та упередження загроз продовольчій безпеці;

диференційованість підходів до формування умов підтримки різних укладів сільськогосподарських виробників;

пріоритетність кооперації, кластерної організації виробництва та саморегулювання в аграрному секторі;

мотивація сільськогосподарських товаровиробників до довгострокового господарювання;

АКТУАЛЬНА ТЕМА

застосування механізмів стратегічного управління розвитком аграрного сектору та оперативного впливу на кон'юнктуру ринку;

збалансування потреб у забезпеченні попиту внутрішнього ринку з вигодами від зовнішньої торгівлі;

створення умов для запровадження найкращих за продуктивністю, ресурсомісткістю та енергоефективністю засобів виробництва та технологій;

стимулювання раціонального аграрного природокористування;

урахування регіональних економічних умов в сільському господарстві.

Цільові орієнтири реалізації Стратегії

1. Макроекономічні показники розвитку галузі

Збільшення обсягів валової продукції сільського господарства (у порівнянних цінах) – у 1,4 рази.

Збільшення обсягів експорту сільськогосподарської продукції та продовольства на 3-4% щорічно.

Зростання середньомісячної заробітної плати працівників сільського господарства до середньої по галузях економіки.

Підвищення доходів малих та середньорозмірних товаровиробників у 1,8-2 рази.

2. Продовольча безпека

Забезпечення пропозиції сільськогосподарської продукції та продовольства вітчизняного виробництва на внутрішньому ринку відповідно до вимог (індикаторів) продовольчої безпеки – не нижче 90 %.

3. Конкурентоздатність

Підвищення технологічності та зниження ресурсомісткості виробництва, в тому числі через зменшення витрат енергетичних ресурсів на 1 тону виробленої продукції на 1-2 % щорічно.

Створення саморегульованих організацій у всіх агропродуктових ланцюгах.

Збільшення питомої ваги сільськогосподарської продукції, що реалізується за довгостроковими контрактами, у загальному обсязі реалізації на 1% щорічно.

Пріоритетні напрями досягнення стратегічних цілей

1. Забезпечення продовольчої безпеки держави:

1) формування стратегічних продовольчих запасів держави та участь у формуванні стратегічних запасів зерна міжнародних організацій на території України;

2) забезпечення обсягів виробництва сільськогосподарської продукції та продовольства відповідно до вимог продовольчої безпеки та можливості реалізації експортного потенціалу;

3) забезпечення якості та безпечності сільськогосподарської сировини та харчових продуктів, дотримання вимог до їх виробництва:

- удосконалення системи сертифікації виробництв та стандартизації продукції сільського господарства, максимальне охоплення системами управління якістю та безпечністю підприємств переробної та харчової промисловості;

- формування мережі лабораторій для визначення якості сільськогосподарської продукції та продовольства;

- делегування частини повноважень із контролю відповідності стандартам сільськогосподарської продукції та продовольства саморегульованим об'єднанням на основі взаємовідповідальності.

4) створення системи логістики і забійних пунктів живої худоби та птиці, інших елементів ринкової інфраструктури для дрібних господарств;

5) моніторинг та прогнозування ринку сільськогосподарської продукції та продовольства, реагування на ринкові ризики.

2. Земельні відносини:

1) гарантування захисту прав власності та законних інтересів власників земельних ділянок;

2) набуття права власності/користування сільськогосподарськими землями особами, які працюють на землі та проживають в сільській місцевості

- з пріоритетом для осіб, що господарюють виключно та переважно власною працею,

- з метою формування самовмотивованого відповідального землевласника за будь-яких

АКТУАЛЬНА ТЕМА

3) включення до економічного та ринкового обігу земель сільськогосподарського призначення в межах норм законодавства;

4) стимулювання господарської активності власників земель сільськогосподарського призначення з метою підвищення соціальної ефективності та диверсифікації точок формування доходів від сільськогосподарської діяльності в межах сільських громад;

5) державне регулювання обігу земель сільськогосподарських земель через:

- поетапне запровадження обігу земель сільськогосподарського призначення;

- запровадження обмеженого обігу земель сільськогосподарських земель через їх консолідацію Державним земельним банком (до зняття мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення);

- запровадження обігу земель сільськогосподарського призначення на всій території країни.

- створення дієвої системи земельної іпотеки та пов'язаного кредитного забезпечення в Державному Земельному банку;

- здійснення Державним Земельним банком викупу земель сільськогосподарського призначення та надання консолідованих масивів в оренду;

6) диференціація підходів до встановлення рентних платежів для орендарів з числа сільської громади та сторонніх осіб з метою підвищення економічної активності членів сільської громади;

7) запобігання спекулятивним операціям в сфері обігу земель сільськогосподарського призначення через

- заборону перепродажу земельних ділянок на певний строк;

- встановлення режиму оподаткування операцій зі зміни власника земельних ділянок за прогресивною шкалою в залежності від періоду володіння (диференційований розмір державного мита);

8) обмеження площі земель сільськогосподарського призначення, що може знаходитись у власності однієї особи з метою:

- недопущення монополізації обігу земель сільськогосподарського призначення,

- стимулювання форм організації виробництва, що базуються на власній праці і переважно вмотивовані до збільшення сімейних доходів, до результативного господарювання;

9) недопущення неконтрольованої зміни цільового призначення та урбанізації сільськогосподарських земель;

10) стимулювання довгострокової оренди земель сільськогосподарського призначення;

11) забезпечення раціонального і ефективного використання земель та підвищення рівня екологізації сільськогосподарського землекористування.

3. Фіскальна політика та бюджетна підтримка:

1. Недопущення зниження частки сукупної підтримки (прямої та непрямої) аграрного сектору, особливо його базових сільськогосподарських галузей, в загальногосподарській підтримці реального сектору економіки;

2. Поступова зміна співвідношення непрямої та прямої підтримки на користь останньої при посиленні підтримки селоутворюючих господарств;

3. Збереження спеціальних режимів пільгового оподаткування для селоутворюючих господарств, зокрема:

- дії фіксованого сільськогосподарського податку з диференціацією рівня ставки по категоріях господарств і за видами діяльності;

- дії спецрежиму справляння ПДВ.

4. Підвищення соціальної відповідальності та екологічної безпечності аграрного бізнесу через встановлення вимог до виробництва як умови пріоритетного доступу до коштів прямої бюджетної підтримки згідно критеріїв:

- агроекологічності,

- селоутворюючої ролі;

5. Забезпечення прогнозованості, прозорості та послідовності державної аграрної політики через запровадження системи індикаторів середньострокового (3-х річного) планування бюджетного фінансування аграрного сектору;

6. Пріоритет фінансування інноваційно-інвестиційних проектів на засадах державно-приватного партнерства, зокрема крупних інвестиційних проектів державного значення (зрошення, логістики, сільськогосподарського машинобудування, формування стада високопродуктивної худоби тощо);

7. Запровадження цільової підтримки на поворотній основі з умовою формування відповідальних за цільовий результат ефективних господарів;

8. Остаточний перехід до порядків гарантованих компенсаційних виплат взамін порядкам

АКТУАЛЬНА ТЕМА

9. Надання всебічної підтримки процесам розвитку кооперації та формуванню кластерних зв'язків.

4. Регуляторна політика в аграрному секторі:

1. Адміністративне регулювання:

1) формування ефективної регуляторної системи на засадах державно-приватного партнерства, впровадження ризик-орієнтованого підходу при здійсненні державного контролю;

2) стимулюванні ринкової самовідповідальності суб'єктів господарювання через надання галузевим об'єднанням важелів впливу на своїх членів;

3) зменшення регуляторного навантаження на агробізнес, в першу чергу – на сімейні, малі та середні господарства за рахунок максимального скорочення кількості дозволів та ліцензій та делегування частини повноважень (відповідальності) по їх наданню та здійсненню контролю за діяльністю громади;

4) впровадження системи «єдиного вікна» між дозвольно-контролюючими органами і представниками бізнесу та уповноважених громад.

5) розширення участі саморегулювних галузевих і агропродуктових об'єднань у формуванні і реалізації державної аграрної політики;

2. Технічне регулювання:

1) адаптація до вимог ЄС і СОТ технічного регулювання безпечності продукції;

2) підвищення відповідальності галузевих саморегулювних, кооперативних об'єднань у здійсненні контролю якості та безпечності продукції, виробленої її членами;

3) обмеження безпосереднього контролю сімейних, малих та середніх господарств в разі, якщо вся продукція реалізується на товарні ринки через кооперативи.

3. Регулювання ринків:

1) відмова від адміністративного регулювання цін та перехід до регулювання обсягів виробництва (на основі продуктових балансів) при залученні національно-репрезентативних галузевих саморегулювних об'єднань виробників;

2) стимулювання споживчого попиту через запровадження програм адресної підтримки малозабезпечених категорій населення;

3) зниження ринкових ризиків для суб'єктів господарювання через урізноманітнення ринкових інструментів – страхування, гарантійних фондів, форвардної торгівлі, торгівлі деривативами, електронної торгівлі, тощо;

4) підвищення поінформованості суб'єктів ринку сільськогосподарської продукції та продовольства.

5. Конкурентоспроможність продукції сільського господарства та продовольства:

1) стимулювання забезпечення необхідними машинами, обладнанням та виробничою інфраструктурою кооперативних структур згідно з вимогами до процесу виробництва сільськогосподарської продукції;

2) створення мотивації до технологічного переоснащення та модернізації галузей аграрного виробництва;

3) сприяння розвитку галузевих, міжкооперативних об'єднань товаровиробників та підвищення рівня їх відповідальності за формування та дотримання галузевих балансів, за якість і безпечність продукції, виробленої її членами, в т.ч. шляхом створення колективних брендів продуктів;

4) запровадження системи узгодження економічних інтересів в ланцюжку «виробництво-переробка-торгівля»;

5) сприяння становленню системи колегіального промоування продукції національного аграрного сектору на цільових зовнішніх ринках;

6) створення умов для поглиблення переробки продукції, яка направляється на експорт;

7) розширення можливостей участі малих форм господарювання в організованому ринку;

8) формування дієвої інфраструктури аграрного ринку і забезпечення розширеного доступу виробників до організованих каналів збуту сільськогосподарської продукції, зокрема мережі складських та елеваторних потужностей;

10) адаптація вітчизняних стандартів якості продукції до міжнародних вимог;

11) удосконалення системи інформаційно-аналітичного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників;

12) розбудова розвинутої системи сільськогосподарського дорадництва;

13) запровадження системи оперативного моніторингу ринку сільськогосподарської продукції та продовольства;

АКТУАЛЬНА ТЕМА

14) стимулювання раціонального розміщення і спеціалізації аграрного виробництва відповідно до природнокліматичних умов.

15) формування партнерських відносин між саморегульованими об'єднаннями сільськогосподарських товаровиробників, державою та галузевою наукою в сфері розвитку насінництва, селекції та племінної справи.

16) наукове забезпечення інноваційного розвитку в сфері селекційної та племінної роботи, техніко-технологічного забезпечення аграрного сектору.

6. Розвиток галузей аграрного сектору економіки:

1. Галузі, що потребують пріоритетної підтримки:

1) у тваринництві

- м'ясне скотарство, свинарство, козівництво, вівчарство, кроликівництво, бджільництво, індиківництво за рахунок мотивації сімейних, малих та середніх господарств і їх кооперативів;

- свинарство у великих господарствах при високому рівні автоматизації та механізації;

- молочне скотарство у всіх укладах за рахунок розвитку довгострокових контрактних відносин із молокопереробними підприємствами цільно- та кисломолочного напрямів, виробництва сухого молока (переважно для постачання на експорт);

- молочне скотарство у сімейних, малих та середніх господарствах, їх кооперативах за рахунок становлення і розвитку регіональних торгових марок із виробництва усіх видів сирів, інших молочних продуктів підвищеної доданої вартості;

2) у рослинництві

- ягідництво, садівництво, виноградарство та непромислове виноробство, овочівництво за рахунок мотивації сімейних, малих та середніх господарств і їх кооперативів;

3) пріоритетні напрямки розвитку харчової та переробної промисловості:

- збільшення ємності внутрішнього ринку шляхом розвитку виробництва нових видів продукції (біоетанолу, ріпакової та соєвої олії);

- імпортозаміщення (дитяче харчування, харчові концентрати тощо)

- підвищення якості та безпечності виробленої продукції шляхом впровадження системи НАССР або аналогічних систем контролю безпечності харчової продукції;

4) у рибництві

- розвиток аква- та марикультури на водних об'єктах загальнодержавного та місцевого значення;

- будівництво та підтримка роботи рибпромислового флоту.

2. Галузі, що розвиватимуться за рахунок переваг різних форм господарювання:

- виробництво зернових та технічних культур за рахунок довгострокової мотивації великих господарств на основі їх стійких зовнішньоекономічних відносин та інтеграції із зерноторговими, зернологістичними та олійноекструдними підприємствами;

- виробництво зернових у середніх господарствах та у кооперативах за рахунок покращення можливостей для цих учасників в участі в організованому ринку;

- виробництво харчових продуктів на новоутворених в Україні підприємствах закордонних компаній із власними портфелями відомих на цільових закордонних ринках торговими марками за рахунок та по мірі поглиблення інтеграції України в світовий ринок в цілому та в регіональні економічні простори зокрема;

- розбудова мережі складських та елеваторних потужностей, що надають послуги виробникам зернових та зернобобових за рахунок розвитку організованого ринку;

- розвиток виробництва альтернативних видів енергії, насамперед застосування методів виробництва біопального із культур, продукція яких не використовується з продовольчою метою та на корм.

7. Раціональне використання природних ресурсів, залучених до господарського процесу в аграрному секторі:

- збереження, відтворення та підвищення родючості ґрунтів, впровадження системи моніторингу та контролю якості всіх земель сільськогосподарського призначення шляхом або обов'язкової агрохімічної паспортизації, або мотивації ефективного приватного власника;

- регламентація розміщення у сівозмінах екологічно деструктивних культур відповідно до науково обґрунтованих норм;

- повноцінне водозабезпечення сільських поселень;

- стимулювання землекористувачів до раціонального використання і охорони земель

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Механізм реалізації Стратегії

Стратегія реалізовуватиметься шляхом:

- розроблення, ухвалення та запровадження Державної програми розвитку аграрного сектору економіки, яка за структурою відповідатиме Стратегії, визначатиме шляхи та способи реалізації її завдань по кожному із пріоритетних напрямів, міститиме перелік заходів, обсягів і джерел фінансування,

очікуваних результатів (індикаторів), строків та відповідальних виконавців зі сторони Уряду та партнерів зі сторони учасників ринку.

Моніторинг та оцінка реалізації Стратегії

Моніторинг, контроль та оцінку реалізації Стратегії здійснює Міністерство аграрної політики та продовольства України. До моніторингу з метою дотримання об'єктивності та неупередженості залучатимуться наукові установи, неурядові організації та незалежні інститути. Оцінка ефективності реалізації Стратегії ґрунтуватиметься на результатах виконання вищезазначеної Державної програми

ДІЯЛЬНІСТЬ НАСДСУ

Тетяна ГРУЗІН,
Заступник директора
Полтавської обласної
сільськогосподарської дорадчої
служби

ПОЛТАВЩИНА: ВОДНІ РЕСУРСИ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

На протязі останньої декади
травня 2013 року Полтавська
обласна сільськогосподарська
дорадча служба на замовлення
Департаменту

агропромислового розвитку

Полтавської обласної державної адміністрації за участі представників Полтавського облводресурсів, Головного управління Держземагентства у Полтавській області, Головного управління ветеринарної медицини, заступників голів державних адміністрацій районів області, голів сільських і селищних рад районів, науковців Полтавської державної аграрної академії, представників фермерських господарств, приватних підприємців, орендарів водних об'єктів на базі ставкових господарств Шишацького, Зіньківського, Чорнухинського та Полтавського районів провела кушові семінари-демонстраційні покази на тему «Сучасні підходи для забезпечення ефективності рибництва».

За даними Полтавського обласного управління водних ресурсів в області налічується 2688 ставів, з них придатних до риборозведення близько 1200. На сьогодні 867 водних об'єктів передано в користування на умовах оренди.

З 01 липня 2013 року вступає в дію Закон України «Про аквакультуру» № 5293-VI від 18 вересня 2012 року, який визначає основні підходи до організації рибогосподарської діяльності в Україні. Він регулюватиме аквакультуру як окремий вид господарської діяльності. Закон також встановлює порядок використання водних об'єктів для одержання риби та інших водних організмів, а також регламентує взаємовідносини органів державної влади, місцевого самоврядування із суб'єктами господарювання (в тому числі й з орендарями), які здійснюють рибогосподарську діяльність.

Відповідно до Закону, аквакультура (рибництво) – це сільськогосподарська діяльність зі штучного розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури в цілому або частково контрольованих умовах з метою отримання сільськогосподарської продукції (продукції аквакультури), ведення селекційно-племінної роботи, інтродукції, переселення, акліматизації та реакліматизації гідробіонтів, поповнення запасів водних біоресурсів, збереження їх біорізноманіття, а також надання рекреаційних послуг.

Важливим є також те, що цей закон передбачає зміни у правилах користування водними об'єктами на умовах оренди. Про це наголосила Інна Стельмах, начальник відділу водних ресурсів Полтавського облводресурсів. Так, у Статті 51 Закону визначено, що не підлягають передачі у користування на умовах оренди для рибогосподарських потреб водні об'єкти, що використовуються для питних потреб та розташовані в межах територій та об'єктів, що перебувають під охороною відповідно до «Закону України «Про природно-заповідний фонд України».

ДІЯЛЬНІСТЬ НАСДСУ

Важливо пам'ятати, що:

Надання водних об'єктів у користування на умовах оренди здійснюється за наявності паспорта водного об'єкта. Порядок розроблення та форма паспорта затверджуються центральним органом виконавчої влади.

Водні об'єкти надаються в користування на умовах оренди без обмеження права загального водокористування, крім випадків, визначених законом.

Також, орендарі водного об'єкта зобов'язані передбачити місця для безоплатного забезпечення права громадян на загальне водокористування (купання, плавання на човнах, любительське і спортивне рибальство тощо). При визначенні таких місць перевага надається традиційно розташованим місцям масового відпочинку.

У межах населених пунктів забороняється обмеження будь-яких видів загального водокористування, крім випадків, визначених законом.

Заборона загального водокористування водними об'єктами, наданими в користування на умовах оренди, та їх нецільове використання є підставою для розірвання договору оренди.

Типова форма договору оренди водних об'єктів затверджується Кабінетом Міністрів України.

На сьогоднішній день в області також діє Програма розвитку рибного господарства Полтавської області на період 2013-2017 року (у складі Програми розвитку тваринництва).

Програма спрямована на реалізацію державної політики щодо регулювання розвитку рибного господарства,

забезпечення рибної

галузі фінансовими, матеріально-технічними та іншими ресурсами, зміцнення її виробничого і науково-технічного потенціалу, координацію діяльності місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій з метою розв'язання найважливіших проблем і створення належних економічних умов функціонування рибогосподарського комплексу області.

На заходах було розглянуто стан справ щодо передачі в районах області у користування водних об'єктів на умовах оренди, проведення розрахунків орендної плати, розроблення правил загального водокористування та обмежень по водоймам тощо.

Так, у договорі оренди водного об'єкта визначаються зобов'язання щодо здійснення заходів з охорони та поліпшення екологічного стану водного об'єкта, експлуатації водосховищ та ставків відповідно до встановлених для них центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері водного господарства, режимів роботи, а також необхідність оформлення права користування

ДІЯЛЬНІСТЬ НАСДСУ

Передача орендарем права на оренду водного об'єкта іншим суб'єктам господарювання забороняється.

Орендарі, яким водний об'єкт надано в користування на умовах оренди, можуть дозволити іншим водокористувачам здійснювати спеціальне водокористування в порядку, встановленому Кодексом.

Також, представник Головного управління ветеринарної медицини в Полтавській області Іван Климась проінформував учасників щодо здійснення постійного контролю за ветеринарно-санітарним станом рибницьких господарств, планомірного проведення профілактичних заходів і здійснення оздоровчих заходів при виникненні захворювань риб, а також проведення обов'язкових досліджень риби, яка планується до реалізації Споживачам.

Окрему увагу було приділено земельним питанням, які виникають під час здійснення господарської діяльності. На всі питання відповідав заступник начальника Головного управління Держземагентства у Полтавській області Олександр Шило, зокрема він наголосив, що:

Водні об'єкти надаються у користування за договором оренди земель водного фонду на земельних торгах у комплексі із земельною ділянкою.

Водні об'єкти надаються у користування на умовах оренди органами, що

здійснюють розпорядження земельними ділянками під водою (водним простором) згідно з повноваженнями, визначеними Земельним кодексом України, відповідно до договору оренди, погодженого з центральним органом виконавчої влади.

Важливо пам'ятати, що, орендар, сплачуючи орендну плату за водний об'єкт, не звільняється від сплати орендної плати за земельну ділянку під цим об'єктом.

Окремо були розглянуті питання щодо прибережних захисних смуг.

Сьогодні важливим є вирішення цілої низки проблемних питань – підвищення рибопродуктивності, вирощування достатньої кількості рибопосадкового матеріалу, наведення елементарного порядку в обліку продукції, забезпечення ветеринарно-санітарного благополуччя тощо.

З питань забезпечення інтенсивного риборозведення виступила Валентина Усачова, викладач, доцент кафедри ТВПТ Полтавської державної аграрної академії. Вона зупинилася на годівлі риби, проведення удобрення та меліоративних заходах. Також, охарактеризувала породи риб та їх сумісність у водоймах.

На проведених Демонстраційних показах орендарі поділилися своїм досвідом господарювання та окреслили коло проблемних питань, які потребують нагального вирішення.

Подібні заходи дають можливість учасникам активного спілкування та обміну досвідом всіх зацікавлених осіб.

Усього в заходах взяли участь близько 250 осіб.

ДІЯЛЬНІСТЬ НАСДСУ

Curierul National

Розподіл обов'язків між віце-президентами НАСДСУ

Відповідно до рішення Загальних зборів НАСДСУ 27 травня 2013 року координаторами НАСДСУ з розвитку дорадництва в регіонах країни визначено:

1. Віце-президент НАСДСУ Кропивко М.Ф. – Київська область

Контакти: kropivko@iae.kiev.ua

2. Віце-президент НАСДСУ Андрієнко Світлана Михайлівна

Полтавська обл.
Кіровоградська обл.
Харківська обл.
Черкаська обл.
Сумська обл.
Чернігівська обл.
Вінницька обл.
Житомирська обл.

Контакти: porada@mail15.com

3. Віце-президент НАСДСУ Паньків Іван Ярославович

Львівська обл.
Тернопільська обл.
Волинська обл.
Рівненська обл.
Хмельницька обл.
Івано-Франківська обл.
Закарпатська обл.
Чернівецька обл.

Контакти: takivan@ukr.net

4. Віце-президент НАСДСУ Бривко Тетяна Василівна

Донецька обл.
Запорізька обл.
Луганська обл.
Дніпропетровська обл.
Херсонська обл.
Миколаївська обл.
Одеська обл.
АР Крим

Контакти: brytanya2@gmail.com

Просимо надсилати пропозиції щодо розвитку сільськогосподарської дорадчої діяльності у Вашій місцевості як в Асоціацію, так і безпосередньо координаторам — віце-президентам Асоціації.

Засідання Комісії з питань розвитку сільських територій

31 травня 2013 року відбулося засідання Комісії з питань розвитку сільських територій Громадської ради при Міністерстві аграрної політики та продовольства України. Президент НАСДСУ Роман Корінець виступив у ході обговорення проекту ДЕРЖАВНОЇ СТРАТЕГІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ НА ПЕРІОД ДО 2020

РОКУ.

Зустріч у ТППУ

6 червня 2013 року відбулася зустріч керівників Комітету підприємців АПК Торгово-промислової палати України із президентом Асоціації учасників ринку альтернативних видів палива та енергії України Віталієм Давієм. У зустрічі брав участь Роман Корінець, президент НАСДСУ, заступник голови Комітету підприємців АПК ТППУ.

ПОРАДИ ДЛЯ ВЛАДИ

РЕКОМЕНДАЦІЇ НАСДСУ
ДЛЯ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ
ЩОДО ПОКРАЩАННЯ
МІСЦЕВОЇ ПОЛІТИКИ В ЧАСТИНІ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ
ДОРАДЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Ці рекомендації базуються на аналізі українського та зарубіжного досвіду і мають завданням адаптацію українського законодавства, політики та практики до світових у цій сфері, зокрема до європейських в контексті обраного Україною курсу на європейську інтеграцію, з метою розвитку сільського господарства та сільської місцевості.

Національна асоціація сільськогосподарських дорадчих служб України ви виходить з того, що

- інноваційність є необхідною умовою розвитку сільського господарства країни,
- більшість сільського населення, чия діяльність пов'язана із сільським господарством, невеликих суб'єктів сільського господарства не мають доступу до сучасної інформації що стосується їхньої діяльності, тому приречені програвати у конкурентній боротьбі,
- місцеві органи влади мають бути найбільше зацікавлені у розвитку свої території
- сільське населення, перебуваючи на межі бідності, неспроможне платити,
- світовий досвід, в тому числі пострадянських, переконує у необхідності державної підтримки сільськогосподарської дорадчої діяльності, в тому числі з місцевих бюджетів.

Національна асоціація сільськогосподарських дорадчих служб України ви виходить з того, що Регламент (ЄС) № 73/2009 Ради ЄС про заснування спільних правил для схем прямої підтримки фермерів в рамках Спільної сільськогосподарської політики і про заснування деяких схем підтримки для фермерів, що вносить зміни в Регламенті (ЄС) 1290/2005, (ЄС) 247/2006, (ЄС) 378/2007 та скасовує Регламент (ЄС) 1782/2003 передбачає таке:

Для надання допомоги фермерам в цілях відповідності стандартам сучасного, високоякісного сільського господарства необхідно, щоб держави-члени ЄС продовжили використовувати всебічну систему консультування фермерів, передбачену в Регламенті (ЄС) 1782/2003. Система консультування фермерів повинна допомагати фермерам в отриманні більшої інформації про потоки матеріалів і процесах на фермах, що належать до екології, безпеки продуктів, здоров'ю та захист тварин без будь-якого впливу на їх зобов'язання виконання стандартів та їх відповідальність.

• Держави-члени ЄС повинні мати систему консультування фермерів з земельних питань та з питань управління фермами (далі "система консультування фермерів"), управління якою здійснюється одним або декількома призначеними органами або приватними організаціями.

• Система консультування фермерів повинна відповідати, принаймні, законним вимогам управління і хорошим сільськогосподарським і екологічним умовам, зазначеним у розділі 1.

• Держави-члени ЄС можуть визначити у відповідності з об'єктивними критеріями пріоритетні категорії фермерів, які мають доступ до системи консультування фермерів.

Див.:

- Регламент (ЄС) №73/2009 Совета ЕС об учреждении общих правил для схем прямой поддержки фермеров в рамках Общей сельскохозяйственной политики и об учреждении некоторых схем поддержки для фермеров, вносящий изменения в Регламент (ЕС) 1290/2005, (ЕС) 247/2006, (ЕС) 378/2007 и отменяющий Регламент (ЕС)

ПОРАДИ ДЛЯ ВЛАДИ

Національна асоціація сільськогосподарських дорадчих служб України рекомендує місцевим органам влади:

Сприяти вивченню фахівцями місцевих органів влади зарубіжного досвіду діяльності сільськогосподарських дорадчих служб та їхньої державної підтримки, зокрема місцевими органами влади.

Вивчити вітчизняний досвід підтримки діяльності сільськогосподарських дорадчих служб місцевими органами влади, насамперед у Полтавській області.

Організувати навчання представників органів місцевої влади (зокрема через систему підготовки кадрів Національної академії державного управління) з основ сільськогосподарського дорадництва.

Визначити перспективні для регіону напрямки розвитку сільського господарства та сільської місцевості з урахуванням їхніх особливостей.

Разом з сільськогосподарськими дорадчими службами (у випадку їхньої наявності), закладами аграрної науки та освіти (зокрема, кафедрами дорадництва) провести аналіз потреб суб'єктів, зайнятих у сільському господарстві, в дорадчих послугах.

Оцінити стан та діяльність сільськогосподарських дорадчих служб (у випадку їхньої наявності), рівень підготовки сільськогосподарських дорадників, виявити їх потреби та проблеми.

Розробити (спільний з дорадчими службами у випадку їхньої наявності) план дій щодо розвитку сільськогосподарського дорадництва із зазначенням внеску кожної із сторін. У плані дій передбачити виконання розпорядженням КМУ від 31 жовтня 2011 р. N 1098-р «Про схвалення Концепції формування державної системи сільськогосподарського дорадництва» передбачено створення в системі агропромислового комплексу в кожному регіоні (області, районі) регіональних сільськогосподарських дорадчих служб з урахуванням місцевих умов і наявного науково-технічного потенціалу та матеріально-технічної бази, розпорядженням КМУ від 23 травня 2012 р. № 303-р «Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції формування державної системи сільськогосподарського дорадництва на період до 2015 року», зокрема в частині:

створення обласних (регіональних) сільськогосподарських дорадчих служб з їх районними відділами,

забезпечення надання фінансової підтримки сільськогосподарським дорадчим службам.

Організувати заходи із реалізації плану дій.

Сприяти налагодженню партнерства державної та недержавної системи сільськогосподарського дорадництва.

Розглянути можливість формування дорадчих служб на кооперативних засадах, засадах державно-приватного партнерства із залучення бюджетів різних рівнів, бізнесу, професійних та громадських організацій.

Орієнтувати діяльність сільськогосподарських дорадчих служб не тільки на вирішення сільськогосподарських проблем, а й на вирішення несільськогосподарських проблем села.

Визнати роботу з сільською молоддю за участю школи та батьків важливою складовою роботи дорадчих служб. Виходячи з того, що у багатьох країнах є спеціальні державні програми, спрямовані на підтримку сільської молоді, молодіжного фермерського руху, зокрема молодіжні клуби “4Н”, прийняти відповідні місцеві плани дій.

Розглядати сільськогосподарські дорадчі служби як інструмент розвитку підприємництва та сільськогосподарської обслуговуючої кооперації на селі.

Зважаючи на те, що рівень освіти сільських жінок, можливість отримувати інформацію є, загалом, нижчими, ніж у міських, передбачити план дій з розвитку сімейної економіки – економіки ведення домашнього господарства, оптимізації використання сімейного бюджету, виховання дітей, про сад і город, меблі, одяг, про зберігання продуктів та приготування їжі тощо сприяють злагоді і добробуту в сільській сім'ї.

ПОРАДИ ДЛЯ ВЛАДИ

Організувати підготовку (перепідготовку) кадрів для сільськогосподарських дорадчих служб.

Сприяти залученню до співпраці з сільськогосподарськими дорадчими службами, дослідження проблем інформаційно-консультаційного забезпечення АПК, сільської місцевості заклади аграрної науки та освіти, установи Національної академії аграрних наук України.

Організувати залучення міжнародної технічної допомоги для створення та розвитку сільськогосподарських дорадчих служб за участі місцевих органів влади.

Національна асоціація сільськогосподарських дорадчих служб України переконана: успіх роботи дорадчих служб, особливо на етапі становлення, багато в чому залежить від порозуміння з місцевою владою, від здатності влади усвідомити необхідність розвитку такого виду послуг в регіоні та підтримати діяльність таких служб. У цих відносинах основним мотивом має стати взаємовигідне партнерство. А вигода є очевидною: зростає ефективність використання ресурсів виробниками сільськогосподарської продукції, підвищується рівень життя сільського населення, яке вчиться самостійно вирішувати власні проблеми.

Національна асоціація сільськогосподарських дорадчих служб України переконана: закликає до партнерства всі місцеві органи влади.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
Р О З П О Р Я Д Ж Е Н Н Я
від 31 жовтня 2011 р. N 1098-р
Київ

**Про схвалення Концепції формування
державної системи сільськогосподарського
дорадництва**

1. Схвалити Концепцію формування державної системи сільськогосподарського дорадництва, що додається.

2. Міністерству аграрної політики та продовольства разом із заінтересованими центральними органами виконавчої влади у тримісячний строк розробити та подати Кабінетові Міністрів України план заходів щодо реалізації Концепції, схваленої цим розпорядженням, на період до 2015 року.

Прем'єр-міністр України

М.АЗАРОВ

ПОРАДИ ДЛЯ ВЛАДИ

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 31 жовтня 2011 р. N 1098-р

КОНЦЕПЦІЯ
формування державної системи
сільськогосподарського дорадництва

Визначення проблеми, яка потребує розв'язання

Сучасний стан розвитку агропромислового комплексу потребує підвищення рівня знань і вдосконалення практичних навичок прибуткового ведення сільського господарства в умовах ринкової економіки, надання дорадчих послуг з питань економіки, технологій, управління, маркетингу, обліку, податків, права, екології тощо, своєчасного виконання планів соціально-економічного розвитку, формування громадянського суспільства, поширення та впровадження у виробництво сучасних технологій, новітніх досягнень науки і техніки, що є основними завданнями сільськогосподарської дорадчої служби.

На сьогодні існує проблема забезпечення ефективної діяльності сільськогосподарських дорадчих служб, які утворені як юридичні особи і функціонують у різній організаційно-правовій формі та мають різні форми власності або є структурними підрозділами аграрних навчальних закладів і науково-дослідних установ.

Безсистемність надання дорадчих послуг не відповідає соціально-економічним потребам суспільства, рівню розвитку сільськогосподарського виробництва та продовольчої безпеки держави.

Зазначена проблема виникла внаслідок:

незавершеності формування мережі сільськогосподарських дорадчих служб на обласному і районному рівні з представництвами у сільських (селищних) радах;
ненадання державної підтримки сільськогосподарській дорадчій діяльності.

Розв'язання проблеми можливе за умови створення державної системи сільськогосподарського дорадництва з використанням світового досвіду.

Мета і строки реалізації Концепції

Мета Концепції полягає у формуванні ефективної державної системи сільськогосподарського дорадництва як дієвого інструменту впровадження державної аграрної політики, забезпечення інноваційного розвитку сільського господарства та сільських територій, подолання бідності на селі шляхом провадження просвітницької діяльності та надання соціально спрямованих дорадчих послуг суб'єктам господарювання на селі і сільському населенню з метою підвищення рівня знань та вдосконалення практичних навичок прибуткового ведення сільського господарства.

Реалізація Концепції розрахована на період до 2015 року.

Шляхи і засоби розв'язання проблеми

Проблему передбачається розв'язати шляхом:

створення Національного центру сільськогосподарського дорадництва та обласних (регіональних) сільськогосподарських дорадчих служб з їх районними відділами, використавши науково-освітній потенціал закладів і установ Мінагрополітики та Національної академії аграрних наук;

надання соціально спрямованих дорадчих послуг, які фінансуються за рахунок коштів державного бюджету, місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законом;

сприяння забезпеченню на державному та регіональному рівні формування державної системи сільськогосподарського дорадництва в результаті:

використання в системі аграрної освіти науково-технічного потенціалу інститутів післядипломної освіти вищих навчальних закладів, навчально-консультаційних центрів, установ та організацій;

ПОРАДИ ДЛЯ ВЛАДИ

створення в системі агропромислового комплексу в кожному регіоні (області, районі) регіональних сільськогосподарських дорадчих служб з урахуванням місцевих умов і наявного науково-технічного потенціалу та матеріально-технічної бази розміщених на її території управлінь агропромислового розвитку,

науково-дослідних (наукових) установ аграрної науки, навчальних закладів аграрної освіти, а також використання інтелектуального потенціалу дорадників та експертів-дорадників (в тому числі шляхом їх першочергового працевлаштування в новостворених сільськогосподарських дорадчих службах), досвіду і потужності діючих сільськогосподарських дорадчих служб (в тому числі створених за підтримки програм і проектів міжнародної технічної допомоги).

Більш доцільним є подальше удосконалення і розвиток державної системи сільськогосподарського дорадництва в системі агропромислового комплексу як громадської професійної організації з огляду на те, що:

система сільськогосподарського дорадництва є одним з дієвих інструментів реалізації державної аграрної політики;

дієздатність мережі сільськогосподарських дорадчих служб можлива за умови її розвитку на районному та сільському рівні;

країни СНД зазначену проблему розв'язують, створюючи свої сільськогосподарські дорадчі формування як складові системи органів управління агропромислового розвитку.

Очікувані результати Реалізація Концепції дасть змогу:

сформувати мережу сільськогосподарських дорадчих служб на обласному і районному рівні з представництвами у сільських (селищних) радах;

забезпечити надання соціально спрямованих дорадчих послуг не менш як 90 відсоткам суб'єктів господарювання на селі і сільського населення.

Економічний ефект від функціонування державної системи сільськогосподарського дорадництва досягається шляхом:

підвищення дохідності сільськогосподарського виробництва за рахунок надання дорадчих послуг з питань прибуткового ведення сільського господарства;

стимулювання розвитку малого підприємництва на селі та додаткових надходжень до місцевих бюджетів;

сприяння підвищенню рівня зайнятості на селі;

збільшення обсягу доходів домогосподарств сільського населення та рівня їх купівельної спроможності.

Оцінка фінансових, матеріально-технічних, трудових ресурсів та джерела фінансування

Основним джерелом доходів сільськогосподарських дорадчих служб передбачається надходження від надання дорадчих платних послуг замовникам, а також надходжень від надання соціально спрямованих дорадчих послуг.

Фінансування державної системи сільськогосподарського дорадництва здійснюватиметься за рахунок грантів, міжнародної технічної допомоги, коштів міжнародних програм та проектів, благодійних внесків фізичних та юридичних осіб, інших джерел, не заборонених законом.

Щорічні обсяги видатків державного бюджету для реалізації Концепції визначатимуться з урахуванням можливостей дохідної частини бюджету.

Матеріально-технічне та кадрове забезпечення державної системи сільськогосподарського дорадництва здійснюватиметься за рахунок матеріально-технічної бази та кадрового потенціалу реорганізованих науково-дослідних (наукових) установ аграрної науки або навчальних закладів аграрної освіти та діючих сільськогосподарських дорадчих служб відповідно до законодавства.

ПОРАДИ ДЛЯ ВЛАДИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 травня 2012 р. № 303-р
КиївПро затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції формування державної системи
сільськогосподарського дорадництва на період до 2015 року

1. Затвердити план заходів щодо реалізації Концепції формування державної системи сільськогосподарського дорадництва на період до 2015 року (далі - план заходів), що додається.
2. Міністерству аграрної політики та продовольства, іншим центральним органам виконавчої влади, Національній академії аграрних наук забезпечити виконання плану заходів.
3. Міністерству аграрної політики та продовольства інформувати щороку до 20 грудня Кабінет Міністрів України про стан виконання плану заходів.

Прем'єр-міністр України

М.А. ЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 23 травня 2012 р. № 303-р

ПЛАН

заходів щодо реалізації Концепції формування державної системи
сільськогосподарського дорадництва на період до 2015 року

1. Утворити Національний центр сільськогосподарського дорадництва.
Мінагрополітики,
Національна академія аграрних наук.
До кінця 2012 року.
2. Створити обласні (регіональні) сільськогосподарські дорадчі служби з їх районними відділами.
Мінагрополітики,
Національна академія аграрних наук,
Рада міністрів Автономної Республіки Крим,
обласні держадміністрації.
2013-2014 роки.
3. Забезпечити надання фінансової підтримки сільськогосподарській дорадчій службі в межах видатків, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі.
Мінагрополітики,
Мінфін,
Рада міністрів Автономної Республіки Крим,
обласні держадміністрації.
2012-2015 роки.
4. Забезпечити підвищення кваліфікації сільськогосподарських дорадників і експертів-дорадників у кількості, достатній для кадрового забезпечення державної системи сільськогосподарського дорадництва.
Мінагрополітики,
МОНмолодьспорт,
Національний центр сільськогосподарського дорадництва.
2012-2015 роки

Коментар "Поради від Доради": Вже найближчим часом ми спробуємо знайти відповідь на запитання "Як можна реалізувати плани Кабінету Міністрів України?". Якщо Ви маєте таку відповідь, поділіться з нами.

АНОНСИ ПОДІЙ

Громадська рада при МІНІСТЕРСТВІ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА України

Дата проведення: 20 червня 2013 року
Реєстрація: з 10³⁰ до 11⁰⁰
Початок засідання: 11⁰⁰
Місце проведення: м. Київ, вул. Хрещатик, 24, зала засідань (к. 408)

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗАСІДАННЯ

1. Проект Стратегії розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року.
2. Різне.

Відкриття проекту розвитку малого та середнього агробізнесу

Міжнародна фінансова корпорація (IFC), лен групи Світового Банку, та Байер Кросайєнс 3 липня 2013 року у готелі “Прем'єр-Палац” проведуть церемонію відкриття нової консультативної програми “Сприяння розвитку малого та середнього агробізнесу в Україні”, до участі у якій запрошені керівників НАСДСУ.

ЗА ДОСВІДОМ ЗА КОРДОН

Hubert H. Humphrey
U.S. Vice President 1965 - 1969

ПРОГРАМА ІМ. ГАМФРІ

Програма ім. Г. Гамфрі на 2014-2015 академічний рік для фахівців на середньому етапі розвитку кар'єри

Останній день подання анкет: 23 червня 2013 р. до 17:00.

Опис програми: програма ім. Гамфрі пропонує 10-місячне стажування у США, без отримання ступеню, яке включає академічну програму та професійне стажування фахівців, які знаходяться на середньому етапі професійної кар'єри, у певних галузях для громадян України та інших країн світу. Програма пропонує цінні можливості для професійного розвитку завдяки вивченню вибраних навчальних дисциплін в університеті, участі у конференціях, спілкуванню у професійних мережах, та набуттю практичного досвіду під час стажування. Протягом року учасники програми здійснюють свої власні цілі та тісно співпрацюють зі своїми колегами під час семінарів та конференцій. На відміну від типового досвіду магістранта, програма

заохочує стипендіатів виїжджати за межі свого університету щоб дізнатися більше про американську культуру та долучитися до співпраці зі своїми американськими колегами. Ми повинні підкреслити, що ця програма в основному призначена для людей, які формують політику, планують стратегію, адміністраторів та менеджерів, і очікується, що учасники не будуть першочергово зацікавлені у проведенні наукових досліджень у США. Якщо ви зацікавлені у розширенні ваших перспектив та хочете стати лідером, програма ім. Гамфрі – саме для Вас.

Приймаючі університети: Щороку вісімнадцять відомих університетів США приймають до себе стипендіатів програми ім. Гамфрі.

Фінансування: Основне фінансування програми ім. Гамфрі здійснюється конгресом США через Бюро у справах освіти та культури Державного департаменту США. Інститут міжнародної освіти (ІЕ) допомагає Державному департаменту США в адмініструванні програми ім. Гамфрі.

Галузі на 2014 – 2015 академічний рік для громадян України:

Аграрний та сільський розвиток

Масові комунікації та журналістика
Економічний розвиток/ Фінансова та банківська справа
Управління освітою, планування та політика
Управління вищою освітою
Управління природними ресурсами/ політика щодо довкілля/ зміна клімату
Політика та управління у галузі охорони здоров'я
Аналіз державної політики та державного управління
Політика та управління наукою та технологіями
Міське та регіональне планування

Вимоги до учасників конкурсу: усі кандидати повинні мати щонайменш закінчену вищу освіту (ідеально – у тій галузі, на яку вони подають заявку), щонайменш п'ять повних років досвіду роботи (бажано у тій галузі, на яку вони подають заявку), обмежений або жодного досвіду навчання у США. Учасники конкурсу повинні продемонструвати лідерські якості, відданість громадській діяльності та гарне володіння англійською мовою.

Отримати більше інформації на сторінці Програми ім. Г. Гамфрі

<https://www.humphreyfellowship.org>.

Контактна інформація:

Відділ преси, освіти та культури
Посольство США
вул. Ігора Сікорського м. Київ
координатор програми (044) 521-5273

ПРОЕКТИ ПРАВОВИХ АКТІВ

ЯЙЦЯ В ЗАКОНІ

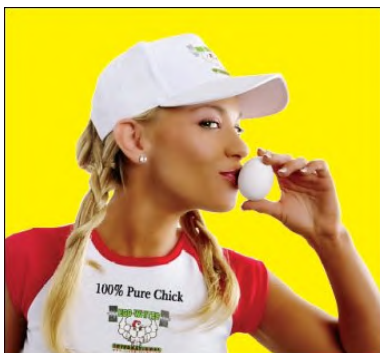

Народний депутат України
О.М.Шаблатович зареєстрував у Верховній
Раді України «Про якість і безпечність
харчових яєць»
(реєстраційний №2295а від 13.06.2013).
Законопроект на 15 сторінках.

Прийняття законопроекту, на думку народного депутата, законодавчо врегулює вимоги до якості і безпечності харчових яєць. Основними завданнями проекту Закону є встановлення вимог до виробників і пакувальників яєць у процесі виробництва, маркування, пакування, транспортування, зберігання і реалізації яєць, а також їхніх прав та обов'язків. Законопроект також визначає засади державного нагляду (контролю) у сфері виробництва, пакування, реалізації харчових яєць.

Тут навіть є Основні засадами державної політики щодо забезпечення якості й безпечності яєць для життя та здоров'я населення:

- забезпечення внутрішніх потреб держави в яйцях широкого асортименту, також нарощування їх експорту;
- здійснення контролю за якістю й безпечністю яєць;
- проведення моніторингу ринку яєць щодо забезпечення якості й безпечності цих продуктів;
- розроблення загальнодержавних програм розвитку виробництва яєць

Якщо ви будете шушукати же собака зарита, точніше, яйце, то мабуть у цьому:

Для реалізації яєць на митній території України та вивезення яєць з митної території України виробник яєць зобов'язаний отримати реєстраційний номер господарства для кожного місця виробництва, на якому утримується понад 350 курей-несучок.

Реєстраційний номер господарства виробника яєць надається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, будь-якому суб'єкту господарювання, приміщення та технічне обладнання місць виробництва якого придатні для утримання курей-несучок для виробництва яєць.

Реєстраційний номер господарства виробника яєць може бути анульований, якщо органами державного нагляду (контролю) буде виявлено факт порушення вимог цього Закону.

Порядок та умови присвоєння реєстраційного номеру господарства виробника яєць встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Ведення реєстрів реєстраційних номерів господарств виробників яєць покладається на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики.

А чому б комусь не заробити на реєстрах?

ПРОЕКТИ ПРАВОВИХ АКТІВ

А далі ще:

Виробники ведуть реєстри агротехнічних методів виробництва яєць з вказівкою для кожного використаного методу:

а) дати розміщення курок-несучок на місці виробництва, віку курок-несучок на дату розміщення на місці виробництва та загальної кількості курок-несучок на місці виробництва;

б) умови годівлі курок-несучок (комбікорм, зерно тощо).

в) дати забою та кількості забитих курок-несучок;

г) денне виробництво яєць;

г) кількість та/або вага яєць, реалізованих за день;

Якщо виробник використовує різні агротехнічні методи виробництва яєць на одному місці виробництва, інформація, зазначена в частині першій цієї статті, заноситься до окремих реєстрів.

Пакувальники яєць окремо ведуть реєстри:

а) кількості яєць, некласифікованих пакувальниками яєць, що були отримані від виробників або інших пакувальників яєць, із зазначенням коду виробника або пакувальника та дати чи періоду кладки яєць;

б) кількості яєць, класифікованих пакувальниками яєць, що були отримані від виробників яєць або інших пакувальників яєць, із зазначенням коду виробника або пакувальника та дати кінцевого терміну споживання;

в) кількості та/або ваги яєць, що були класифіковані та відвантажені.

Пакувальники яєць повинні оновлювати реєстри, зазначені в частині першій цієї статті, **кожного тижня**.

Навіть передбачено міжнародні «яйцеві» відносини.

Золоте ти наше яєчко, ти все краще з кожним днем...

Невже за тебе будуть голосувати у Верховній Раді?

Чи може просто криза жанру?

ПРОЕКТИ ПРАВОВИХ АКТІВ

У ЧЕРГУ
ЗА ГЕРОЙСТВОМ

Народний депутат України Дерев'янюк Юрій Богданович зареєстрував проект Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про державні нагороди України" (щодо присвоєння почесних звань)" (реєстраційний № 2277a-1 від 13.06.2013)

Народного депутат стурбувало, Конституцією України визначено, що громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом... Але нема рівності в Україні... Нема, бо Законом України "Про державні нагороди України" передбачено присвоєння почесного звання України "Мати-героїня", а почесного звання «Батько-герой» нема.

І нагально треба таке порушення Конституції виправити..

Законопроектом народний депутат пропонує внести зміни до Закону України "Про державні нагороди України", якими передбачити присвоєння почесного звання "Батько-герой" батьку, що самостійно виховав п'ятьох і більше дітей, що досягли восьмирічного віку, у тому числі, усиновлених.

Хіба хто проти?...

ОБІЦЯНОГО ТЕПЕР

5 РОКІВ ЧЕКАТИМУТЬ

Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2013 рік" (щодо реструктуризації бюджетної заборгованості) (реєстраційний № 2290a від 12.06.2013) народного депутата України Омельченка В.П. передбачає:

Внести зміни до Закону України „Про Державний бюджет України на 2013 рік” (Офіційний вісник України, 2012, № 97, ст. 3903):

- 1) доповнити Закон статтею 22 такого змісту:
„Стаття 22. Надати право Кабінету Міністрів

України реструктурувати фактичну бюджетну заборгованість за визначеними ним видатками державного бюджету, що виникла станом на 01 січня 2013 року у встановлених ним обсягах, шляхом видачі фінансових казначейських векселів строком обігу до 5 років, з дохідністю, що не перевищує 5 %. Право видачі таких векселів надати органам, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів.

Надати право органам, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, на підставі отриманого від відповідного контролюючого органу висновку із зазначенням суми податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету, видавати платнику податку, який подав до такого контролюючого органу заяву про обрання способу відшкодування з бюджету суми податку на додану вартість шляхом отримання фінансового казначейського векселя, зазначену у висновку суму бюджетного відшкодування шляхом видачі фінансового казначейського векселя строком обігу до 5 років, з дохідністю, що не перевищує 5 % відповідно до порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України.”.

ПРОЕКТИ ПРАВОВИХ АКТІВ

І знову про соняшник

Проект постанови Верховної Ради України «Про відхилення проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про ставки вивізного (експортного) мита на насіння деяких видів олійних культур» щодо скасування вивізного (експортного) мита на насіння соняшнику» (реєстраційний номер 2692/П від 11.06.2013)

Комітет Верховної Ради України з питань податкової та митної політики на своєму засіданні 05 червня 2013 року розглянув проект Закону про внесення змін до Закону

України «Про ставки вивізного (експортного) мита на насіння деяких видів олійних культур» щодо скасування вивізного (експортного) мита на насіння соняшнику, поданий народними депутатами України Мирним О.Б., Мірошниченком І.М. 02.04.2013 року за реєстр. № 2692.

Проектом Закону пропонується скасування вивізного мита на насіння соняшнику з 01 січня 2014 року, яке згідно з діючою нормою встановлене в розмірі 16% митної вартості товару і поступово зменшене до 10% у відповідності до зобов'язань перед СОТ.

Вказані законодавчі ініціативи не підтримуються Комітетом, враховуючи наведене.

1. Відсутність аргументації щодо вимоги термінової відміни вивізного (експортного) мита на насіння соняшнику.

Питання застосування експортного мита на соняшник було одним з найбільш складних у переговорах про зону вільної торгівлі (ЗВТ) Україна - ЄС. За результатами переговорного процесу досягнуто домовленості щодо запровадження на 15 років після підписання Угоди механізму захисту експорту соняшнику, яким передбачено застосування, зокрема, і експортного мита. Таким чином, згідно діючих на даний момент часу домовленостей, ЄС не вимагає термінового скасування експортного мита на насіння соняшнику.

2. Відсутність обґрунтувань щодо негативного впливу вивізного мита на розвиток сільського господарства України.

Водночас інформація, наведена у висновку Кабінету Міністрів України до законопроекту, свідчить про **позитивний вплив** на галузь дії експортного мита на насіння соняшнику, запровадженого у 1999 році. Так, виробництво соняшнику зросло з 2,9 млн.т у 2000 році до 8,4 млн.т у 2012 році; площі посіву соняшнику збільшились з 2,9 млн.га до 5,2 млн.га за відповідні періоди; виробництво олії зросло з 960 тис.т у 2000 році до 3,7 млн.т у 2012 році; експорт олії збільшився з 600 тис.т до 3,6 млн.т за відповідні періоди. Як наслідок, олійно-жирова галузь України не тільки досягла обсягів виробництва олії соняшникової 1990 року, а й перевищила їх більш, ніж втричі.

(Довідково: основні світові конкуренти України захищають свої національні інтереси з використанням експортного мита на насіння соняшнику. Так, Аргентина збільшила його з 23% до 32%, в Російській Федерації наразі діє мито в розмірі 20% на насіння всіх олійних культур).

3. Відсутність інформації щодо негативного впливу експортного мита на інвестиційний клімат та економічний потенціал України.

Олійно-жирова галузь стала інвестиційно привабливою, у її розвиток спрямовані потужні інвестиції як вітчизняних, так і зарубіжних інвесторів. За останні 15 років збудовано 20 заводів з виробництва олії та олійно-жирової продукції, в галузь інвестовано понад 1 млрд. дол. США. Потужності по переробці олійного насіння в Україні збільшились з 2,5 млн.т у 1998 році до 13,3 млн.т у 2013 році, а їх використання за цей період збільшилось з 30% до 90%. До 2015 року потужності по переробці олійних культур досягнуть 15 млн.т на рік.

Україна зайняла перше місце у світі по експорту соняшникової олії (60% від світового експорту), продає її у 90 країн світу. Наразі понад 80% виробленої олії йде на експорт, кожна друга тонна соняшникової олії, що реалізується у світі – українська.

Під час обговорення вказаного законопроекту народні депутати-члени Комітету зауважили, що олійно-жировий комплекс України став таким сектором аграрного виробництва, де завдяки запровадженню економічних заходів регулювання ринку, і в першу чергу експортного мита на насіння соняшнику, встановлено баланс економічних інтересів держави, сільськогосподарської та переробної сфер виробництва і споживачів. Запровадження вивізного мита дало змогу спрямувати сировину для переробки на вітчизняні підприємства, що забезпечило їх стабільну роботу, і, як наслідок, зайняти достойне місце повноцінного партнера на світовому ринку з виробництва і реалізації харчових продуктів, а не постачальника сировини для завантаження виробничих потужностей інших країн. Водночас цінова ситуація на внутрішньому ринку олії соняшникової стабільна і не має різких сезонних коливань. Олія соняшникової присутня на внутрішньому ринку у широкому асортименті за цінами, доступними для всіх верств населення.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України у своєму висновку вказаний проект Закону **не підтримує також.**

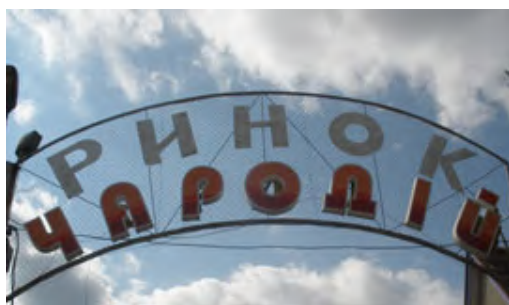
МАРКЕТИНГОВІ ПОРАДИ

Вісник Національної асоціації
сільськогосподарських
дорадчих служб України

ПОРАДИ ВІД ДОРАДИ

ПОРАДИ

ВИПУСК № 4
15 червня 2013 р

ЦІНИ НА РИНКУ ЖИВОЇ ХУДОБИ «ЧАРОДІЙ» СТАНOM НА 13.06.2013 РОКУ

Вид	Категорія	Ціна, грн. за кг. живої ваги
Свині без добавок	Від 90 до 120 кг живої ваги	15.00-16.00
/ -/	Від 130 кг до 180 і вище	16.00-18.50
Свині на добавках	Від 90 до 120 кг живої ваги	18.00-18.50
/-/	Від 130 до 180 кг живої ваги	18.00-19.00
Поросятка молодняк		30.00-40.00
Бички	Від 150 до 600 кг і вище	12.00-13.00
Телиці	Від 150 до 600 кг	10.00 – 12.00
Корови на забій		7.00- 9.00
Молодняк ВРХ	Від 50 до 120 кг	17.00-18.00

Адреса:

Ринок живої худоби «Чародій», м. Жашків, Черкаської обл.
тел. 04747-6-21-23; 050-163-67-39

ТЕХНОЛОГІЧНІ ПОРАДИ

АМБРОЗІЯ: ЯК ВРЯТУВАТИ ПОЛЯ І... БЮДЖЕТНІ КОШТИ

Полтавська дорадча служба рекомендує

За останні роки відбувся бурхливий процес поширення амброзії в різних областях України, і, як наслідок, масові захворювання населення на алергію. Для багатьох регіонів це стало проблемою державного рівня. На жаль, Полтавщина не стала виключенням.

Всім відомо, що амброзія

полинолиста — один із найбільш злісних алергенів.

Сьогодні амброзію можна побачити всюди: вона зростає в населених пунктах, на узбіччях доріг, будівельних майданчиках, уздовж залізниць та автострад, на пустирях, навколо шкіл і дитячих садів.

Питання є дуже актуальним. Воно знаходиться на контролі у заступника губернатора, його вирішення постійно обговорюється з керівниками причетних служб.

Щороку на боротьбу з амброзією із місцевих бюджетів витрачаються чималі суми. За ці кошти закуповуються косарки, паливно-мастильні матеріали, оплачується робота.

Незрозумілим залишається те, що гроші витрачаються не малі, проте амброзії не стає менше, а навпаки, чим більше її скошують тим за скороченим циклом розвивається рослина і все рівно встигає дати життєздатне насіння. Як відомо насіння амброзії зберігає свою схожість до 40 років. Далі можна поставити три крапки...

Але, не все так погано, як здається на перший погляд.

Природа-матінка і в цьому випадку не облишила нас на призволяще.

Відомо, що в нашій області видобувається природний мінерал – бішофіт ($MgCl_2 \cdot 6H_2O$). За місцем знаходження родовища він називається «Полтавським», має найбільшу у світі глибину залягання (2,5 км), багато мікроелементів і тому є дуже цінним.

Видобування бішофіту здійснюється на розвіданому Затуринському родовищі. Тут його можна придбати у природному стані як розчин. Сухий бішофіт виготовляє одна з фірм Чернігова (вартість 3-кілограмового відерця сягає близько 70 гривень).

За даними науковців бішофіт Полтавщини є ефективним при лікуванні та реабілітації понад 50 захворювань.

Але це ще не все. Полтавський бішофіт – це простий, екологічно безпечний, а головне – економічно вигідний спосіб боротьби з амброзією полинолісною, в межах населених пунктів, де існує повна заборона використання пестицидів.

Ідея використання бішофіту для знищення амброзії виношувалася вже давно. Неодноразово про це говорив і доктор сільськогосподарських наук, професор, перший проректор Полтавської державної аграрної академії Павло Писаренко. Одного дня він поділився нею з директором ПОСДС Андрієнко Світланою. Вона повністю підтримала науковця та запропонувала провести спільний експеримент на теренах області та, у разі успішного досвіду, поширити його в регіоні.

Цей задум був також підтриманий і заступником голови Полтавської ОДА Замикулою Володимиром Васильовичем.

Для того, щоб фактично пересвідчитися у дієвості полтавського бішофіту проти амброзії минулого понеділка було проведено експеримент на території Омельницької сільської ради Кременчуцького району.

ТЕХНОЛОГІЧНІ ПОРАДИ

Технологія використання бішофіту дуже проста. У звичайний пластиковий розприскувач (солоний розчин можна транспортувати та розводити виключно в пластику чи скляній тарі, оскільки він роз'їдає будь-який метал) Павло Писаренко та Світлана Андрієнко насипали сухий кристалізований бішофіт, розвели водою у пропорції 200 г на 1 літр. Добре перемішали.

Це – все. Суміш готова до використання.

На занедбаній ділянці з амброзією, яку голова сільської ради Олександра Шереметьєва шукала в Омельнику не одну добу, учасники експерименту обприскали солоною сумішшю бур'яни. При цьому ніхто не використовував ніяких захисних костюмів, так як бішофіт для людини не шкідливий. Як додатковий доказ, Павло Вікторович суміш «спробував на смак».

А от для амброзії солоний розчин мінералу — смерть. Його дію видно вже через декілька хвилин після обприскування, так як листя амброзії починає скручуватися. Але необхідно

пам'ятати – розчин ефективний за умови, якщо протягом **двох годин після обприскування не буде сильного дощу**. А на ранок обприскані рослини зовсім посохнуть (тоді як ефект від використання звичайного гербіциду буде видно лише за декілька днів).

За словами Павла Писаренка, бішофіт у великих дозах (600 л на гектар) діє на дводольні рослини (лободу, амброзію, будяк польовий тощо) як гербіцид. В той же час для злакових – він є не просто безпечним, а впливає як стимулятор росту, загартовує рослину тощо.

Розчин бішофіту практично стовідсотково знищує молоді та на 87% більш старші рослини. При цьому він діє і на пилок амброзії (сильний алерген!!), зв'язуючи його та стерилізуючи.

За словами науковця, бішофіт робить його неактивним — і ще й до того ж допомагає людям не захворіти.

Цій методиці вже не один рік, від громадськості автор її не приховує: розповідає, демонструє.

Для всебічного висвітлення експерименту ми почекали наступного дня і зранку приїхали на оброблену ділянку. Як кажуть – без коментарів.

*Зваживши всі чинники виникає питання: **навіщо щороку виділяти з бюджетів різних рівнів колосальні суми на «боротьбу» з амброзією, якщо наше спасіння знаходиться поряд і коштує значно дешевше? Мабуть, є над чим замислитись...***

Ми живемо в третьому тисячолітті, прагнемо увійти до Європейської спільноти, тому нам давно вже час навести порядок у своїй оселі.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ ДОРАДНИЦТВО У СВІТІ

ДОРАДЧІ СЛУЖБИ КАНАДИ:
РІЗНІ ФОРМИ – ОДНА МЕТА

Кожна з десяти канадських провінцій та трьох територій має свою дорадчу службу, яка формувалася з метою задоволення потреб аграрних виробників кожної з цих провінцій.

Однією з головних причин відсутності стандартизації є Британський Закон про Північну Америку (1867). В Законі, згідно з яким було утворено країну Канада, відзначалося, що за освіту відповідальні уряди провінцій. Сільськогосподарське дорадництво,

що фактично відноситься до освітньої діяльності, росло та поширювалося у різних напрямках та в кожній провінції сформувалися відмінні одна від одної дорадчі системи.

Хоча головні цілі та філософія сільськогосподарського дорадництва Канади та США подібні, організаційні форми суттєво відрізняються. Американські кооперативні дорадчі служби, тісно пов'язані з системою вищої освіти, функціонують на базі Ленд Грант Коледжів, а основна частина канадської дорадчої служби формувалася та працює в юрисдикції провінційних міністерств сільського господарства.

Модель дорадчої служби провінції Манітоба може служити прикладом канадської моделі дорадчої служби.

З розвитком сільського господарства провінційні уряди та фермери усвідомлювали потребу у сільськогосподарській інформації. Групи фермерів об'єднувалися, створюючи перші сільськогосподарські товариства, з метою сприяння обміну інформацією щодо сільськогосподарських культур, худоби та багатьох інших аспектів господарювання.

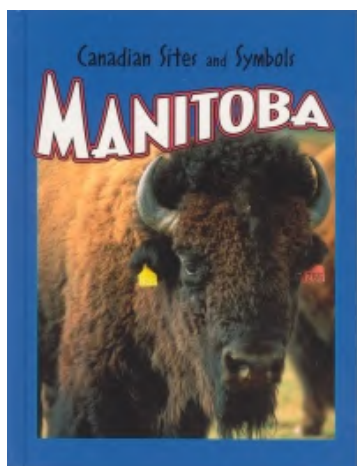
На початку XX сторіччя невелика кількість спеціалістів-аграрників працювали по всій провінції. В 1915 р. Міністерство сільського господарства сформувало дорадчу службу. Було призначено сім дорадників, які працювали в громадах провінції. Хоча дорадча служба зазнавала часів занепаду, в провінції було відкрито 40

районних дорадчих центрів.

В період формування дорадчої служби Міністерство сільського господарства та лідери сільських громад дійшли висновку, що сільськогосподарське дорадництво не тільки забезпечує фермерів інформацією, але й відіграє важливу роль в розвитку сільських громад.

На початку XX ст. було організовано перші клуби 4-Н. З роками цей рух починаючої молоді роками набув поширення, ставши невід'ємною частиною процесу виховання майбутніх фермерів та лідерів сільських громад. Водночас групи жінок-фермерів об'єдналися в Інститути жінок та сприяли створенню служби з питань аграрної економіки як складової дорадчої служби.

Міністерство сільського господарства та продовольства провінції Манітоба складається з чотирьох департаментів: менеджменту та фінансової діяльності, регіональних аграрних послуг, аграрного розвитку та маркетингу та департаменту з економічних питань та розробки політики.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ ДОРАДНИЦТВО У СВІТІ

Міністерство сільськогосподарства та продовольства провінції Манітоба складається з чотирьох департаментів: менеджменту та фінансової діяльності, регіональних аграрних послуг, аграрного розвитку та маркетингу та департаменту з економічних питань та розробки політики.

Дорадча служба є складовою департаменту регіональних аграрних послуг та об'єднує чотири регіональні та тридцять дев'ять

районних відділень, в яких працюють спеціалісти-дорадники, спеціалісти з питань аграрної економіки, аграрного виробництва (зоотехнії, агрономії), агробізнесу (менеджменту), інженери, адміністративний персонал.

Як правило, штат районного відділення дорадчої служби складається із спеціаліста-дорадника загального профілю, спеціаліста з питань аграрної економіки та офіс-менеджера.

На цьому рівні спеціалісти дорадчої служби надають послуги виробникам та їхнім родинам, підвищуючи знання та навички з аграрного менеджменту, маркетингу, нових виробничих технологій, можливостей створення додаткової вартості та диверсифікації. Крім того, працівники дорадчої служби надають консультації родинам фермерів щодо покращення умов господарювання, планування господарської діяльності, залучення жінок, надають рекомендації з питань аграрної економіки, організовують та підтримують клуби 4-Н, сприяючи розвитку лідерства у сільських громадах. Обов'язки спеціалістів з питань аграрного виробництва, які працюють в чотирьох головних

регіональних дорадчих відділеннях, крім надання консультацій фермерам включають також допомогу спеціалістам районних відділень.

З часу утворення основна організаційна структура дорадчої служби Манітоби не зазнала суттєвих змін, проте методи передачі інформації значно змінилися. Через обмеженість бюджетних коштів працівники дорадчої служби постійно шукають нові, інноваційні способи передачі інформації фермерським родинам. Провідні інформаційні технології, активне залучення

агробізнесу для передачі інформації та надзвичайно складна галузь агровиробництва.

Дорадча служба Манітоби відіграє життєво важливу роль в процесі постійного розвитку аграрного сектора та сільських місцевостей провінції. Виникає необхідність у відповідній аграрній інформації, особливо зараз, коли робота та структура фермерських господарств постійно ускладнюються. В умовах жорсткої конкуренції сільських громад з великими господарствами та зменшення сільського населення існує величезна потреба у спеціалістах-дорадниках як в носіях передового досвіду.